

Sygnatura akt XI C 1684/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

W., dnia 15 września 2016 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Fabrycznej we Wrocławiu XI Wydział Cywilny

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Małgorzata Bojarska

Protokolant: Ewa Chorzępa

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 13 września 2016 r. we W.

sprawy z powództwa (...) z siedzibą we W.

przeciwko M. M. (1)

o zapłatę 1039,09 zł.

I. umarza postępowanie co do kwoty 50 zł;

II. zasądza od pozwanej M. M. (1) na rzecz strony powodowej (...) we W. kwotę 989,09 zł. (dziewięćset osiemdziesiąt dziewięć złotych dziewięć groszy) wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi:

- od kwoty 1039,09 zł. od dnia 27 sierpnia 2015r. do 14 marca 2016r.

- od kwoty 989,09 od dnia od dnia 15 marca 2016r. do 15 września 2016r.;

III. zasądzoną w pkt II kwotę 1053,62 zł. rozkłada na 17 rat , płatnych 15 – go dnia każdego miesiąca, poczynając od października 2016r., przy czym szesnaście pierwszych rat płatnych w kwotach po 60 zł. a ostatnia siedemnasta rata płatna w kwocie 93,62 zł., zastrzegając, że zwłoka w płatności którejkolwiek z rat spowoduje wymagalność całego pozostałego do spłaty roszczenia;

IV. zasądza od pozwanej na rzecz strony powodowej kwotę 227 zł. tytułem zwrotu kosztów procesu w tym kwotę 180 zł. tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt XI C 1684/15

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 28 września 2015r. strona powodowa (...) we W. domagała się zasądzenia od pozwanej M. M. (1) kwoty 1039,09 zł. wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz zasądzenia od pozwanej kosztów procesu. W uzasadnieniu strona powodowa wskazała, że pozwana M. M. (2) oraz Bank (...) S.A. zawarli w dniu 2009-02-20 umowę bankową o numerze (...), na podstawie której pozwana otrzymała określoną w umowie kwotę pieniężną, jednocześnie zobowiązała się do jej zwrotu na warunkach precyzyjnie określonych w tejże umowie. Pozwana nie wywiązała się z przyjętego na siebie zobowiązania, wobec czego niespłacona kwota należności głównej stała się wymagalna wraz z kwotą odsetek za opóźnienie w spełnieniu świadczenia. W następstwie powyższego, wobec niedotrzymania przez pozwaną warunków określonych w umowie, wierzyciel pierwotny wezwał pozwaną do zapłaty kwoty pieniężnej. Jednocześnie w treści wezwania wierzyciel pierwotny poinformował pozwaną, że w przypadku niewypełnienia obowiązków określonych w treści wezwania wierzytelność zostanie przelana na rzecz (...).

Pozwana pomimo upływu wyznaczonego terminu nie dokonała zapłaty, wobec czego w dniu 2012-11-21 Bank (...) S.A. zawarła z (...) umowę przelewu wierzytelności, cedując na jego rzecz całość praw i obowiązków wynikających z umowy zawartej przez stronę pozwaną z wierzycielem pierwotnym.

Zadłużenie pozwanej, stanowiące wartość przedmiotu sporu, wynosi 1039,09 zł., w tym należność główna w wysokości 400,77 zł. oraz skapitalizowane odsetki w wysokości 638,32 zł. , na które składają się przejęte w drodze cesji wierzytelności odsetki wierzyciela pierwotnego naliczane zgodnie z postanowieniami umowy odpowiednio od niezapłaconej kwoty należności głównej wynikającej ze wskazanej wyżej umowy oraz odsetki ustawowe naliczane przez stronę powodową. Dowodem istnienia oraz obowiązku spełnienia świadczenia ciążącego na pozwanej jest wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego i ewidencji analitycznej nr S/41/25/PMN z dnia 2015-08-21 podpisany przez osobę upoważnioną do składania oświadczeń w zakresie praw i obowiązków majątkowych funduszu. Powód wezwał stronę pozwaną do zapłaty, jednakże do chwili obecnej zadłużenie nie zostało uregulowane.

W piśmie procesowym z dnia 21 marca 2016r. strona powodowa cofnęła pozew w części dotyczącej zapłaty kwoty 50,00 zł., wnosząc o orzeczenie obowiązku zapłaty od pozwanego na rzecz powoda kwoty 989,09 zł wraz z ustawowymi odsetkami:

- od kwoty 1039,09 zł od dnia złożenia pozwu do dnia 14.03.2016 r.,
- od kwoty 989,09 zł od dnia 15.03.2016 r. do dnia zapłaty,

oraz kosztami postępowania, w tym kosztami zastępstwa procesowego zgodnie z żądaniem przedstawionym w pozwie. Strona powodowa wskazała, że pozwana po złożeniu pozwu dokonała w dniu 14 marca 2016r. wpłaty na kwotę 50 zł. a zatem obecnie wartość przedmiotu sporu wynosi 989,09 zł.

W piśmie procesowym z dnia 13 maja 2016r. strona powodowa wyraziła zgodę na rozłożenie zasądzonego świadczenia na raty miesięczne w wysokości 60 zł.

Pozwana M. M. (1) nie zakwestionowała kwoty dochodzonej pozwem, wnosząc o rozłożenia świadczenia na raty; pozwana w sierpniu 2015r. podjęła zatrudnienie z wynagrodzeniem 1400-1500 zł. miesięcznie jednakże Komornik z wynagrodzenia dokonuje potrąceń w kwocie 174,29 zł. z tytułu zwrotu innej pożyczki. Ponadto pozwana dobrowolnie spłaca jeszcze 4 inne pożyczki w ramach ugód zawartych z wierzycielami. W związku z powyższym powódce pozostaje 900 zł. miesięcznie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 20 lutego 2009r. r. pomiędzy pozwaną M. M. (1) a Bankiem (...) S.A. w W. zawarta została umowa karty kredytowej. Na wniosek pozwanej przyznany jej został limit kredytowy w wysokości 1000 zł., dla korzystania z którego Bank otworzył i prowadził rachunek kredytowy, stawiając do dyspozycji pozwanej kwotę w/w limitu kredytowego. Spłata limitu kredytowego miała następować w terminach wskazanych w wyciągu poprzez spłaty dokonywane na rachunek kredytu w kwocie minimalnej. W dniu zawarcia umowy minimalna kwota została ustalona na 5%. Umowa została zawarta na okres równy okresowi ważności karty kredytowej z możliwością przedłużenia pod warunkiem wznowienia lub wydania nowej karty kredytowej.

Dowód: umowa nr (...) k -31-36;;

W dniu 18 października 2010r. Bank (...) S.A. skierował do pozwanej pismo, w którym złożone zostało oświadczenie o wypowiedzeniu umowy karty kredytowej z uwagi na powstanie przeterminowanego zadłużenia w kwocie 298,43 zł.

Dowód: pismo Banku (...) S.A z dnia 18 października 2010 k – 39-40;

W dniu 20 listopada 2012r. Bank (...) S.A w W. sporządził wyciąg z ksiąg bankowych , gdzie wskazano, że na dzień 20 listopada 2012r. zobowiązanie pozwanej wobec banku wynosi łącznie 959,21 zł.

Dowód: wyciąg z ksiąg bankowych nr (...) Banku (...) S.A k – 41;

W dniu 21 listopada 2011r. Bank (...) S.A. w W. zawarła z (...) umowę przelewu wierzytelności, cedując na jego rzecz całość praw i obowiązków wynikających z umowy zawartej przez stronę pozwaną z wierzycielem pierwotnym.

W dniu 21 sierpnia 2015r. strona powodowa sporządziła wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu, gdzie wskazano, że na dzień wystawienia wyciągu zobowiązanie pozwanej wynosi 1 039,09

Dowód: umowa przelewu wierzytelności z załącznikiem k – 9-17;

wyciąg nr S/41/25/ (...) k – 8;

Pozwana pozostaje w ciężkiej sytuacji rodzinnej i majątkowej. Od sierpnia 2015r. pozostaje w zatrudnieniu z wynagrodzeniem 1400-1500 zł. miesięcznie jednakże Komornik z wynagrodzenia dokonuje potrąceń w kwocie 174,29 zł. z tytułu zwrotu innej pożyczki. Ponadto pozwana dobrowolnie spłaca jeszcze inne zobowiązania w ramach ugód zawartych z wierzycielami. W związku z powyższym powódce pozostaje 900 zł. miesięcznie.

Dowód: oświadczenie powódki złożone na rozprawie w dniu 5 maja 2016r. k – 52.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało w całości na uwzględnienie, a z uwagi na ciężką sytuację życiową i finansową pozwanej oraz biorąc pod uwagę dochodzoną kwotę sąd rozłożył należność na raty.

Bezspornym pozostawało w sprawie, że w dniu 20 lutego 2009r. r. pomiędzy pozwaną M. M. (1) a Bankiem (...) S.A. w W. zawarta została umowa karty kredytowej. Na wniosek pozwanej przyznany jej został limit kredytowy w wysokości 1000 zł., dla korzystania z którego Bank otworzył i prowadził rachunek kredytowy, stawiając do dyspozycji pozwanej kwotę w/w limitu kredytowego. Pozwana nie kwestionowała okoliczności, że doprowadziła do powstania zadłużenia na rachunku karty i kwoty dochodzonej pozwem, nie kwestionowała także legitymacji czynnej strony powodowej, wnosząc jedynie o rozłożenie świadczenia na raty.

Sąd na wniosek pozwanej, i za zgodą strony powodowej, rozważył możliwość rozłożenia zasądzonej kwoty na raty. Stosownie do treści art. 320 k.p.c. w szczególnie uzasadnionych wypadkach sąd może w wyroku rozłożyć zasądzone świadczenie na raty. Założeniem tego przepisu jest uczynienie możliwym wyegzekwowania należności ze względu na określoną sytuację ekonomiczną i finansową dłużnika. Szczególnie uzasadnione wypadki w świetle tego przepisu nie muszą mieć wyjątkowego charakteru, decydują okoliczności konkretnego przypadku.

Przesłanką zastosowania art. 320 k.p.c. jest wyłącznie uznanie, że zachodzą szczególnie uzasadnione wypadki. W szczególności podstawą rozłożenia świadczenia na raty może być wzgląd na zasady współżycia społecznego, tj. ustalenie przez sąd na podstawie okoliczności ujawnionych w toku postępowania, że natychmiastowe wykonanie wyroku byłoby rażąco sprzeczne z zasadami współżycia społecznego. Okoliczności stanowiące podstawę zastosowania art. 320 k.p.c. mogą mieć różnorodny charakter – mogą dotyczyć tak stanu majątkowego strony, jak i jej sytuacji rodzinnej, osobistej i zdrowotnej. Mogą także dotyczyć szczególnych, obiektywnych trudności w natychmiastowym spełnieniu świadczenia (np. spowodowanych nieurodzajem, kłęską żywiołową). Skorzystanie przez sąd z uprawnienia wskazanego w art. 320 k.p.c. ma przy tym na celu także umożliwienie pozwanemu wykonania wyroku w sposób dobrowolny i uchronienie go od postępowania egzekucyjnego (por. Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz. Część pierwsza. Część druga. Tom 2 pod red. T. Erecińskiego, W-wa 2006, s.19-20, t. 2-3).

Sytuacja pozwanej nie jest na tyle dobra, aby była ona w stanie uiścić jednorazowo całą zaległość względem strony powodowej. Zdaniem sądu nierealnym jest spełnienie świadczenia od razu i w pełnej wysokości przez pozwaną, natomiast rozłożenie należności na raty spowoduje, iż pozwana dobrowolnie, bez konieczności wszczynania postępowania egzekucyjnego, ureguluje zaległość. Prowadzenie postępowania egzekucyjnego wiązałoby się z koniecznością ponoszenia przez pozwaną dodatkowych kosztów (które są ściągane z wyegzekwowanych środków

w pierwszej kolejności), co byłoby niekorzystne nie tylko dla pozwanej, gdyż powodowałyby konieczność zapłaty wyższej niż dochodzona pozwem kwota, ale także dla strony powodowej, która przez dłuższy okres czasu musiałaby oczekiwać na spełnienie świadczenia. Pozwana posiada zadłużenie wobec kilku instytucji finansowych, po spłacie należności, które pozwana również spłaca w ratach pozostaje pozwanej kwota 900 zł. miesięcznie na utrzymanie; Sąd miał na uwadze, że winy za powyższą sytuację nie ponosi strona powodowa jednakże okoliczność ta, oceniając ją przez pryzmat całokształtu sytuacji majątkowej pozwanej, nie dają podstaw do przyjęcia, że pozwana może uiścić całą dochodzą pozwem należność jednorazowo. W ocenie Sądu pozwana, wykazująca dobrą wolę i dobrowolnie spłacając poszczególnych wierzycieli, będzie miała możliwość spłaty rat w wysokości określonej w wyroku, zważywszy także na okoliczność, że już po wniesieniu pozwu wpłaciła kwotę 50 zł. na poczet należności dochodzonej pozwem.

Rozłożenie zasądzzonego świadczenia na raty, na podstawie art. 320 k.p.c., ma jednak ten skutek, że wierzycielowi nie przysługują odsetki od ratalnych świadczeń za okres od daty wyroku do daty płatności poszczególnych rat. Spłata rat we wskazanej wysokości nie spowoduje nadmiernego obciążenia pozwanej, a pozwoli na terminowe uiszczanie należności i uniknięcie prowadzenia postępowania komorniczego, które byłoby dla pozwanej dotkliwe i wiązałoby się z koniecznością poniesienia dodatkowych kosztów.

Rozłożona na raty w pkt III kwota stanowi sumę kwoty zobowiązania w wysokości 989,09 zł oraz odsetek ustawowych licznych od kwoty 1039,09 od dnia 27 sierpnia 2015r. do dnia 14 marca 2016r. – 39,46 zł. oraz od kwoty 989,09 zł. od dnia 15 marca 2016r. do dnia 15 września 2016r. – 25,07 zł. – łącznie 1053,62 zł.

Rozstrzygnięcie zawarte w punkcie I wyroku oparto na zasadzie przepisu art. 203 kpc i 355 kpc wobec cofnięcia pozwu dokonany przez stronę powodową w piśmie z dnia 21 marca 2016r.

O kosztach orzeczono na zasadzie przepisu art. 98 kpc.